

શ્રીજ્ઞાનંદ

પુસ્તક ૩૪
અંક ૨'બે.
ભાદ્રપદ.

આત્મ સં. ૪૧
વીર સં. ૨૪૬૨
૩. ૧-૪-૦

પ્રજાશિક્ષક

શ્રીજૈન આત્માનંદ સલા
ભાવનગર

વિષય-પરિચય.

૧ અપરાધ ક્ષમા સ્તવન.	૨૫
૨ સમ્યક્ જ્ઞાનની કુંચી.	૨૭
૩ ધાર્મિક ઉદારતા.	...	(આશુ સાહેબ પૂરણચંદ્ર નહાર.)	૨૯
૪ આત્માની શોધમાં (લે. ચોકસી)	૩૩
૫ જૈન દર્શનની દષ્ટિએ મનનું સ્વરૂપ. (સંપાદક V.)	૩૫
૬ સુભાષિત પદ સંગ્રહ. (સ. ક. વિ.)	૩૭
૭ ભારવાડની યાત્રા. (લે. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી)	૪૧
૮ સ્ત્રીકાર અને સમાજોચના.	૪૬
૯ શેઠ પ્રેમચંદ રતનજીનો ખેડજનક સ્વર્ગવાસ.	૪૮

બંને ભાગોની થોડી નકલો સીલીકે છે—

શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર બીજો ભાગ.

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત.)

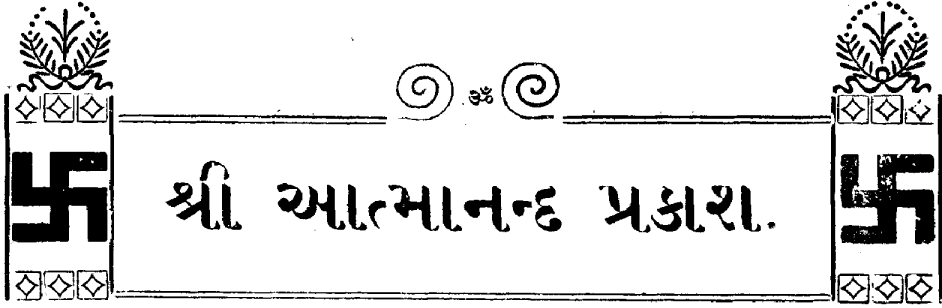
અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો બીજો ભાગ પ્રાચીન ભંડારોની અનેક-લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ સાક્ષરવર્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે.

પ્રથમ ભાગ કરતાં બાર ફેમનો વધારો થતાં ઘણાજ મોટો ગ્રંથ થયેલ છે અને તે સુંદર ખુબી ટકાઉ કાગળ ઉપર, સુંદર શાસ્ત્રી અક્ષરોમાં, શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મોટો ખર્ચ કરી છપાવેલ છે. સુશોભિત મજબુત કપડાનું બાઈડીંગ કરાવ્યું છે. આવું પ્રાચીન સાહિત્ય સુંદર રીતે પદ્ધતિસરનું પ્રકાશન ક્રમ આ સભા જ કરે છે. જૈન જૈનેતર વિદ્વાનો અને હિંદની કોલેજના પ્રોફેસરો, પાશ્ચિમાલ્ય અનેક વિદ્વાનો મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ બેવામાં આવશે. (પોસ્ટેજ જુદું)

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના છપાતાં ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા
બુકાકારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)
- ૨ ધાતુપારાયણ.
- ૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)
પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુષ્ટિકાવૃતિ.

શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (પ્રથમપર્વ) તૈયાર થઈ ગયું છે. (બુકાકારે તથા પ્રતાકારે) બાઈડીંગ થાય છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ (પોસ્ટેજ જુદું) બીજા પર્વો તૈયાર થાય છે.

सम्यग्दर्शनशुद्धं यो ज्ञानं विरतिमेव चाप्नुवति ।

दुःखनिमित्तमपीदं येन सुलब्धं भवति जन्मः ॥ १ ॥

“ सम्यग्दर्शनथी विशुद्ध थयेदा ज्ञान अने चरित्रने के प्राप्त
उरे छे ते मनुष्येना जन्म दुःखनिमित्त होवा छतां सार्धक-मुक्ति-
गमन योग्य-थाय छे. ”

तरवारथलाध्य-श्रीमद् उभास्वाति-वाचक.

पुस्तक ३४ { वीर सं. २४६२. भाद्रपद, आत्म सं. ४१. { अंक २ जो.

अपराध क्षमा स्तवन.

(वसंततिलका)

दीक्षां न कोष्ठं लवमां प्रभु ! अन्नदान,
भूद्यो अनन्त लव आत्म तत्त्वज्ञान;
आव्यो शरणु हे प्रभु ! तडभारा,
सर्वापराध विलु ! माइ करे डभारा. १.

कोष्ठं समे लवउडे नूहुं वढायुं,
विद्यास्रघात वनमांडि वणी लमायुं;
दुल्या प्रपंच करी दीन लवो गियारा,
सर्वापराध प्रभु ! माइ करे डभारा. २.

नष्टी लशे नहि त्रिया यमद्वारगारी,
कामांध डूर थर्ष कृत्य कयो विकारी;
सेव्या नहि सइगुइ कही भाणी सारा,
सर्वापराध प्रभु ! माइ करे डभारा. ३.

આત્મા સમાન જીવ સર્વ નહિં જ જાણ્યા,
ખોટા ખરેખર ઉરે અભિમાન આણ્યા;
જાણ્યાં ન સ્વપ્ન સરખાં સુત ભ્રાત દારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૪.

મઘાદિપાન પણ કોઈક જન્મ કીધાં,
સદ્ગ્રંથદાન નહિ કોઈક કાળ દીધાં;
દુર્લક્ષભક્ષ કરી કાળ વહ્યા નહારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૫.

સેવ્યા ન સજ્જનતણા સુખદ પ્રસંગ,
સેવ્યા અસજ્જન જનો ઉર લાવી રંગ;
કીધા કષાય અભિમાનદશાથી પ્યારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૬.

મોહસ્વરૂપ મધુમાં મધમાખ થઈને,
ચોટયું મલીન મન વારંવાર જઈને;
દેખ્યા જરૂર દુઃખના અતિ કષ્ટભારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૭.

દુષ્કર્મપાશ મુજને દઢ રીત લાગ્યો,
એથી અયોગ્ય પથને નથી નાથ ! ત્યાગ્યો;
પાશપ્રહાર સહુના દુઃખ આપનારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૮.

સંસારજાળ તજી રહાય લીધી તમારી,
એ આપદા અખિલ નક્કી જ ઘો વિહારી;
છો આપ નિર્ભયશિરે કર સ્થાપનારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૯.

આ જીવરૂપ મીન જ્ઞાનસ્વરૂપ વારિ,
વિના ખહુ તલક્રતું પણ તે તમારી;
લઈને થયું અજિત જ્ઞાનની શ્રેષ્ઠ ધારા,
સર્વાપરાધ પ્રભુ ! માફ કરો હમારા. ૧૦.

સમ્યક્ જ્ઞાનની કુંચી.

પરમાત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ.

(જુદા જુદા ધર્મોની દૃષ્ટિએ)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦ થી ૨૩)

‘ જ્યોતિ ’ એ અર્થનો નિદર્શક છે. અદ્વાહ એટલે ઈશ્વર. અદ્વાહ અનાદિ, અનુત્પન્ન ચેતન તત્ત્વ છે.

‘ God ’ (પરમાત્મા) એ શબ્દનો અર્થ ‘ મૂર્તિપૂજા કે અધર્મી દેવ ’ એમ એક કાળે થતો હતો. ‘ God ’ શબ્દમાં ઘ, ૦ અને ત એ ત્રણ અક્ષરો અનુક્રમે પ્રભુની અનંતતા, સંપૂર્ણતા અને પ્રકાશમયતાના સૂચક છે. ‘ G ’ અક્ષરમાં સ્વયંભૂતાનું ભાન પૂર્વકાલીન મહાપુરૂષોને થતું હતું એવો મત છે. બેઈલીનો મત* છે. God એટલે શાશ્વત, સ્વયંભૂ અને ચૈતન્યવંત પરમ આત્મા એમ કહી શકાય.

પશીચિન ‘ ખુદા ’ (ખુદ-આ) શબ્દનો ‘ સ્વયંમેવ આગમનકર્તા ’ એવો અર્થ થાય છે. ખુદાનું સ્વયંભૂત્વ આથી નિર્દિષ્ટ થાય છે. ખુદાની અનાદિ તરીકે ગણના થાય છે. ખુદા એટલે મૂળ ચૈતન્ય કે જીવન એમ પશીચિનો માને છે. ભૌતિક દ્રવ્યનું અસ્તિત્વ ચેતનાનાં અસ્તિત્વનું અનુગામી હોવાનો પશીચિનોનો સ્પષ્ટ મત છે.

‘ જીહોવાહ ’ (જેહવેહ) એ શબ્દ ‘ જીવન્ત સત્ય વસ્તુ ’ નો વાચક છે. + ‘ હું છું ’ એ સંજ્ઞાસૂત્ર ચેતના કે જીવન એટલે ‘ જીવન્ત સત્ય વસ્તુ ’ એ ભાવ ઉપર નિર્ભર રહે છે. આ સંજ્ઞાસૂત્ર જૈનોના *ભાવનિક્ષેપનાં એક દૃષ્ટાન્તરૂપ છે.* દેવત્વ (પરમેશ્વરત્વ) એ જીવનથી અલેદ્ય ગુણ હોવાથી

* ‘ The Lost Language of Symbolism, ’ Vol. II. P. 364-365

+ ‘ The Lost Language of Symbolism, ’ Voe. I P. 302.

* નિક્ષેપના ૪ પ્રકાર નીચે પ્રમાણે છે:—

* નિક્ષેપનું લક્ષણ—અજ્ઞાન, સંશય, વિપર્યાય કે અનધ્યવસાય દૂર કરવાપૂર્વક યથાસ્થાન સંસ્થાપન કરવા માટે શબ્દના અર્થની રચના કરવી તે નિક્ષેપ છે. અપ્રસ્તુત અર્થને દૂર કરવારૂપ અને પ્રસ્તુત અર્થને સ્ફૂટ કરવારૂપ ઈળવાળા નિક્ષેપના નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ એ ચાર પ્રકાર છે. તેના લક્ષણો નીચે મુજબ શાસ્ત્રોમાં કહેલા છે.

૧ નામ નિક્ષેપનું લક્ષણ—પર્યાયવડે જેનો નિર્દેશ ન થઈ શકે તેનું અન્ય અર્થમાં રહેલું, મૂળ અર્થથી નિરપેક્ષ, ઇચ્છાનુસાર પાડેલું અને પદાર્થ રહે ત્યાં સુધી રહેલું તે.

અને અસ્તિત્વ એ જીવનની વિશિષ્ટતા હોઈને, ઈશ્વર એટલે અસ્તિત્વમાન પરમ આત્મા એવો અર્થ નિષ્પન્ન થાય છે. સર્વ શાસ્ત્રામાં ઈશ્વરનાં અસ્તિત્વનો સ્વીકાર પ્રાયઃ થાય છે. ઈશ્વર એટલે ચૈતન્ય. ઈશ્વર એટલે જીવનની પ્રતિભૂતિ, પારસીઓમાં ઈશ્વરનું એક નામ 'અહમી' છે. અહમી એટલે 'હું છું' એવો અર્થ થાય છે. 'અહમી યત અહમી'* (હું છું તે છું) એ વાક્યથી પરમાત્માનાં સ્વરૂપ ઉપર સુંદર પ્રકાશ પડી શકે છે. ઈશ્વરના અસ્તિત્વ આદિના સંબંધમાં ઈશ્વરવાચક અનેક શબ્દોથી આમ અનેક રીતે આવિષ્કાર થાય છે. ઈશ્વરની વિદ્યમાનતા, મહત્તા આદિનું તેથી સુંદર નિદર્શન થઈ શકે છે.

ખ્રિસ્તી ધર્મની દૃષ્ટિએ વિચારતાં ' હું છું તે છું ' એવું પરમાત્માનું સ્વરૂપ જણાય છે. પરમાત્માએ મોઝીઝને પોતાનાં સ્વરૂપનું નિદર્શન એ રીતે જ કર્યું હતું (Exodus, III 147) તે પછી મોઝીઝને ઇઝરાઇલ પ્રદેશમાં પરમાત્મા તરફથી મોકલવામાં આવ્યા હતા. સોડહમસ્મિ+ એ સૂત્રથી પરમાત્માનાં સ્વરૂપ વિષયક હિન્દુ ધર્મની માન્યતા વ્યક્ત થાય છે. સોડહમસ્મિ એટલે ' હું તે છું ' અસ્મિ યદ્ અસ્મિ† (' હું જે છું તે છું ') એ વાક્યથી પણ પરમાત્માનાં સ્વરૂપ સંબંધી હિન્દુ ધર્મનાં મતવ્યનો યથાર્થ ભાવ આવી શકે છે. જસસ કાઈસ્ત્રે આપ્રાહામનાં અસ્તિત્વ પહેલાં પોતાનાં અસ્તિત્વનું સૂચન કરવા નિમિત્તે પોતાનાં જીવનનો નિદેશ કરતાં ' હું છું ' એ શબ્દો વાપર્યા હતા.

પરમાત્માના આ પ્રમાણે ઘણા ઘણા અર્થો આપણે જોયા. પરમાત્માનાં સ્વરૂપ સંબંધી આપણે જુદાં જુદાં દૃષ્ટિગિહ્યોથી વિચારણા પણ કરી, પણ એ સર્વમાં પરમાત્મા સૃષ્ટિનો કર્તા હોય એવું કોઈ રીતે નિષ્પન્ન નથી થતું.

૨ સ્થાપના નિક્ષેપનું લક્ષણ—વાસ્તવિક અર્થથી શન્ય તેમજ તદ્દુક્તિથી તેના જેવા આકાર કે અનાકારરૂપે અન્ય પદાર્થોમાં તેનો આરોપ કરવો તે

૩ દ્રવ્ય નિક્ષેપનું લક્ષણ— ભૂત તેમજ ભવિષ્યના કારણને અથવા અત્યારે વિદ્યમાન પરંતુ ભૂત, ભવિષ્યના પરિણામની યોગ્યતા તે.

૪ ભાવ નિક્ષેપનું લક્ષણ—વિવક્ષીત ક્રિયાના અનુભવથી યુક્ત જે જે ક્રિયાથી વિવક્ષાકરવામાં આવે તે તે ક્રિયાના અનુભવ સહિત જે જે હોય તે તે અપેક્ષા તે ભાવનું લક્ષણ.

(કમીટી)

* Isis Unveiled, Vol. II, page 221; Avesta, XVII. 426.

+ Isavasya upanishad, 16.

† See ' The Fountain-Head of Religion ' by Gangaprasad

ધાર્મિક ઉદારતા

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦ થી શરૂ. →

બુદ્ધા બુદ્ધા જૈનેતર વિક્રાનોએ રચેલા મહત્વપૂર્ણ ગ્રંથોના નામ
લઘ જૈનાચાર્યોએ પોતેજ અને વિક્રાનોએ કાવ્યો અને
સાહિત્ય કૃતિઓ રચેલા છે:—

(૧) વ્યાકરણ—કાતન્ત્ર સૂત્ર:—

૧. વર્ધમાનસૂરિકૃત 'કાતન્ત્રવિસ્તાર.' ૨. સોગકીર્તિસૂરિકૃત 'કાતન્ત્રપંચિકા' વૃત્તિ.
૩. જ્ઞાનપ્રભસૂરિકૃત 'કાતન્ત્ર વિભ્રમ' વૃત્તિ ૪. ચારિત્રસિંહકૃત 'કાતન્ત્રવિભ્રમાવચૂરિ.
૫. મેરુતુંગસૂરિકૃત 'આલાવખોધ' વૃત્તિ. ૬. વિજયનન્દનકૃત 'કાતન્ત્રતા.'
૭. દુર્ગસિંહકૃત વૃત્તિ. ૮. પૃથ્વીચંદ્રસૂરિકૃત 'દૌર્ગસિંહ' વૃત્તિ.
- ૯ મુનિશેખરકૃત વૃત્તિ. ૧૦ પ્રખોધમૂર્તિકૃત 'દુર્ગપદપ્રખોધ' વૃત્તિ.
૧૧. મુનિચંદ્રસૂરિકૃત વૃત્તિ. ૧૨. ગૌતમકૃત 'કાતન્ત્રદીપિકા'
૧૩. વિજયનન્દનકૃત 'કાતન્ત્રોત્તર.'

(૨) પાણિનિ:—૧. રામચંદ્રપિંકૃત 'ધાતુપાઠ' ટીકા.

કોઈ પરમાત્માએ સૃષ્ટિનું સર્જન કર્યું એ મંતવ્ય બુદ્ધિથી સાતપર લાગે છે. આથી ઘણાંયે આધુનિક વિચારકોએ પરમાત્માને સૃષ્ટિના કર્તા તરીકે માનવાનો વિચાર ત્યજી દીધો છે એ સર્વથા યુક્ત છે,

ઘટિકાચંત્ર(ઘડીઆળ)નાં અસ્તિત્વથી તેના કર્તાની વિદ્યમાનતા સિદ્ધ થાય છે. ઘટિકાચંત્રનું દષ્ટાન્ત લઈને સૃષ્ટિનો કોઈ કર્તા હોવાનો મત પ્રતિપાદિત કરવા યત્ન સેવવો એ ઇષ્ટ નથી. સૃષ્ટિનો કોઈ કર્તા છે એવા મંતવ્યથી ઈંદ્રિયોથી દ્રશ્ય પ્રમાણોનો પણ અસ્વીકાર થાય છે એ ખાસ સમજવાનું છે. અસત્ય ઉપર જે ધર્મસિદ્ધાન્તો નિર્ભર રહે તે ધર્મસિદ્ધાન્તો સ્વીકારણીય ન થઈ શકે. ધર્મસિદ્ધાન્તોની પ્રતિપત્તિ સત્ય વિના શક્ય નથી. ધર્મ-મંતવ્યોનું વાસ્તવિક પ્રતિપાદન સત્યથી જ કરવું જોઈએ. સત્ય વિના પ્રતિપાદિત થતાં ધર્મ-મંતવ્યો એ ધર્મ નથી પણ અધર્મ છે, એવાં કદાચ્રહયુક્ત ધર્મ-મંતવ્યોને સર્વથા તિલાંજલી આપવી ઘટે છે.

ગયાં પ્રકરણમાં સૃષ્ટિ-ઉત્પત્તિ અને તેના આનુષંગિક પ્રશ્નો સંબંધી વિચારણા કરવામાં આવી છે. મનુષ્ય જાતિનો કર્તા કોઈ (પરમાત્મા વિગેરે) છે કે નહિ એ સંબંધી એમાં નિરૂપણ થયું આથી એ પ્રશ્ન પણ આપણે વિચારવાનો રહે છે. (ચાલુ)

३०

श्री आत्मानंद प्रकाश.

- (३) सिद्धान्तचन्द्रिका:—१. सदानंदकृत 'सुभोधिनी' टीका.
 (४) मुग्धभोधि:—१. कुलमंडनकृत 'मुग्धावभोधि उक्तिक.'
 (५) काशिकान्यास:—१. जिनोदप्रभुद्विकृत.
 (६) कवि कल्पद्रुम:—१. विजयविमलकृत अवयुरि.
 (७) सारस्वत:—
 १. सङ्करीतिकृत वृत्ति. २. लानुयंदकृत टीका. ३. ह्यारत्नकृत वृत्ति.
 ४. मेघरत्न कृत 'हुंदिता' वृत्ति. ५. यतीशकृत 'सारस्वतदीपिका' वृत्ति.
 ६. यंदकरीतिकृत वृत्ति. ७. नयसुंदरकृत टीका. ८. श्री० मंडनकृत 'सारस्वत-
 मंडन' टीका.
 (८) वाक्यप्रकाश:—१. उदयधर्मकृत टीका. २. लर्षीकृत टीका ३. रत्नसुरिकृत टीका.
 (९) अनिरुकारिका:—१. क्षमामाणिक्यकृत अवयूरि. २. लर्षीकृत वृत्ति.
 (१०) शब्दप्रलेह:—१. ज्ञानविमलकृत 'शब्दलेहप्रकाश' वृत्ति (कर्ता भलेश्वर कवि)

अलंकार.

- वृत्त रत्नाकर:—१. सोमयंदसुरिकृत टीका २. लर्षीकृत टीका. ३. समयसुंदरकृत टीका.
 श्रुतभोधि:—१. लर्षीकृत टीका २. लर्षीकृत टीका.
 छन्दशास्त्र:—१. वर्धमानसुरिकृत टीका. २. श्री यंदसुरिकृत टीका. ३. पद्मप्रभासुरिकृत टीका.
 पगलसार:—१. विवेककीतिकृत टीका.
 काव्यालंकार:—१. नमिसाधुकृत टीका.
 काव्यप्रकाश:—१. यशोविजयकृत टीका. २. माणिक्ययंद 'काव्यप्रकाशयंद'
 गाथासप्तशती:—१. लुवनपाल कृत वृत्ति.
 विदग्धमुग्धमंडन:—१. शिवयंदकृत टीका. २. जिनप्रभासुरिकृत वृत्ति

काव्य.

कादम्बरी:—

१. सुरयंदकृत टीका. २. मदनमंत्रिकृत 'कादम्बरीदर्पण' टीका. ३. लानुयंदकृत
 टीका (पूर्वभंड). ४. सिद्धियंदकृत टीका. (उत्तरभंड)

लक्ष्मीकाव्य:—१. कुमुदानंदकृत 'सुभोधिनी' टीका.

रघुवंश:—

१. आरित्रवर्धनकृत 'शिशुद्विपिणी' टीका. २. धर्मभेदकृत 'सुभोधिनी' टीका
 ३. सुमतिविजयकृत 'सुगमान्वया' टीका. ४. समुद्रसुरिकृत टीका.
 ५. रत्नयंदकृत टीका. ६. विजयगणिकृत टीका. ७. समयसुंदरकृत टीका.
 ८. गुणविजयकृत टीका.

कुमारसंलव:—

धार्मिक उदारता.

३१

१. विजयगणिकृत वृत्ति. २. लक्ष्मीवल्लभकृत टीका. ३. चारित्रवर्धनकृत 'शिशु-
हितेषिणी' टीका. ४. सुनिभतिरलकृत 'अवच्युरि.' ५. गिनलद्रसूरिकृत
'आलभोधिनी' टीका.

भेषहृतः—

१. क्षेमदंसकृतवृत्ति. २. महीमेरुकृत 'आलावभोध' टीका. ३. सुमतिविजयकृत
'अवच्युरि' ४. मेरुगुंगसूरिकृत वृत्ति. ५. मल्लिमसिंहकृत टीका ६. आसकृत टीका.

नेपथ्यः—

१. गिनराजसूरिकृत टीका. २. श्रीनाथसूरिकृत 'नेपथ्यप्रकाश' टीका.
३. चारित्रवर्धनकृत टीका.

किरातागणनीयः—१. विनयसुन्दरकृतवृत्ति. २. धर्मविजयकृत 'दीपिका' टीका.

शिशुपाणवधः—१. वल्लभकृत टीका. २. चारित्र्यवर्धनकृत टीका.

नलोदयः—१. आदित्यसूरिकृत टीका.

वासवहताः—

१. सिद्धयद्रकृत वृत्ति. २. सर्वयद्रकृत वृत्ति. ३. नरसिंहसेनकृत टीका.

राघवपांडवीयः—

१. पद्मनदीकृत टीका. २. पुष्पहंतकृत टीका. ३. चारित्रवर्धनकृत टीका.

अंडप्रशस्तिः—

१. शुणुविजयकृत 'सुभोधिका' वृत्ति. २. जयसोमगणिकृत टीका. ३. विजयगणि-
कृत टीका.

कर्पूरमंजरीः—

१. प्रेमराजकृत लघुटीका. २. राजशेखरकृत टीका. ३. धर्मयद्रकृत टीका.

लवृहृरि शतकः—

१. धनसारसाधुकृत टीका. २. गिनसमुद्रसूरिकृत टीका. ३. इषयद्रकृत ट्यार्थ.

अमरशतक—१. इषयद्रकृत ट्यार्थ.

षट् पंचाशिकाः—

१. छ. मल्लिमोदकृत 'आलावभोध' टीका.

जगद्द आलरलु काव्यः—१. ज्ञानप्रभोदकृत टीका.

धर्कधूरिकाव्य, वृन्दावन काव्य, शिवलद्र काव्य, राक्षस काव्य,
शांतिसूरिकृत टीका.

नाटक.

अनर्घराघवः—

१. गिनलद्रकृत वृत्ति. २. नरयद्रकृत टीका. ३. देवप्रभकृत 'रहस्यादर्श' टीका.

प्रभोधयद्रोदयः—

१. रत्नशेखरकृत वृत्ति. २. गिनलद्रकृत वृत्ति. ३. कामदासकृत वृत्ति.

३२

श्री व्याख्यानं प्रकाश.

राघवाब्जुहय—१ रामयंद्रकृत टीका.

हमयन्ती चम्पु—१. प्रबोधमालिङ्गकयकृत टिप्पण. २. बंडपालकृत टीका.

नलयचम्पु—गुणविनयगणिकृत टीका.

न्याय

तर्कलाघा—शुभविनयकृत वार्तिक.

तर्ककृदिकः—क्षमाकल्याणकृत टीका

तर्करहस्य दीपिका—गुणरत्नसुरिकृत.

न्यायाङ्गदली—

१. नरयंद्रसुरिकृत टीका. २. राजशेखरसुरिकृत पंजिका. ३. रत्नशेखरसुरिकृत टीका.

न्यायप्रवेशः—हरिभद्रसुरिकृत टीका.

न्यायसार—जयसिंहसुरिकृत टीका.

न्यायालंकारः—अभयतिलककृत वृत्ति

न्यायभोधिनी—नेतृसिंहकृत टीका.

पातञ्जल योगदर्शन—प्रशोविनयकृत टीका.

योगमालाः—गुणुकरकृत लघुवृत्ति.

न्यायतिथ.

जतकः—दर्पविनयकृत 'जतक दीपिका' वृत्ति.

लघुजतकः—मत्तिसागरकृत 'आलावभोध' वयनिका.

ताजिकसार—सुमतिदर्पकृत वृत्ति.

वसन्तराजशकुनः—लानुयंद्रकृत टीका.

स्वप्नसंज्ञितिकाः—सर्वदेवसुरिकृत वृत्ति.

महाविद्याः—भुवनसुंदरकृत वृत्ति.

मंत्रशास्त्रः—मन्त्रिणकृत टीका.

मंत्रराजरहस्यः—सिंहतिलकसुरिकृत टीका.

योगिब्राह्मणः—हरिभण्डकृत टीका.

योगरत्नाकरः—नयशेखरकृत टीका.

वैदिक.

योगरत्नमालाः—गुणुकरकृत टीका.

रसचिंतामणिः—अनंतदेवसुरिकृत टीका.

वैदिकसारसंग्रहः—दर्पकृत टीका.

वैदिक सारोद्धारः—दर्पकृत टीका.

वैदिकवृत्तलः—हरिभण्डकृत टीका.

योगचिन्तामणिः—दर्पकृत टीका.

આત્માની શોધમાં

અ ડા ! એ તે જ સ્થાન જ્યાં સંખ્યાબંધ આત્માઓએ આત્મસાક્ષાત્કાર કર્યો, જ્યાં જળરામાં જળરા પાપીઓ અને અધર્મીઓ, સાચા હૃદયના પશ્ચાતાપથી તપ અને અનશનરૂપ મહા ઔષધિના યોગે કર્મરૂપ દારૂણ વ્યાધિને જડમૂળથી કહાડી શક્યા. આ સ્થાનના દર્શનથી આવા કંઈક વિચારે જેના અંતરમાં ઉભરાઈ રહ્યાં છે એવો એક પ્રૌઠ પુરુષ, ગિરિરાજના પગથિયા ચઢતો એક સુંદર વિસામા સમિપ આવી ચઢ્યો.

વિસામો સુપ્રસિદ્ધ હતો. પૂર્વે એ સમિપે આવેલ કુંડનું પાણી યાત્રાળુઓ રોગ નિવારણ કરનારું ગણી શ્રદ્ધાથી પીતા. આજે પણ પીવાય છે છતાં જે કુંડની અંદર કચરા-કાદવના થર બંધાઈ રહ્યાં હોય અને કુદરતી ઝરણુના આગમન માટે એકાદ માર્ગ પણ ઉઘાડો ન હોય ત્યાં એની રોગ-નિવારણુતા કેટલા પ્રમાણમાં શક્ય ગણાય એ એક વિચારણીય પ્રશ્ન રહે છે.

પ્રૌઠ પુરુષે ચાલુ માર્ગથી જરા દૂર જઈ જ્યાં વિશ્રાન્તિ લેવાની તૈયારી કરી ન કરી ત્યાં તો દાદાના (આદીશ્વર પ્રમુના) દર્શન કરી પાછા ફરેલાં એક યોગી મહાત્માને આવતાં અને નજીકના વૃક્ષ પાસેની શિલાને રજે-હરણુથી પ્રમાણને આસન પાથરતાં જોયા. મનમાં પ્રથમ પ્રશ્ન એ જ ઉઠ્યો કે—આ યોગી આટલા જલદીથી પાછા કેમ ફર્યા હશે ? યાત્રાળુઓ તો હજી અર્ધો માર્ગ પણ વટાવી નથી રહ્યાં ! ત્યાં આ તો ઉપર જઈને પાછા ફર્યા છે ? સવારમાં આવફપક ક્રિયા કરવી, સૂર્યોદય થયા પછી ચાલવું અને

જ્વરાષ્ટક:—મલ્લદેવકૃત ટીકા.

સન્નિપાત-કલિકા—હેમનિધાનકૃત ટીકા.

લક્ષણસંગ્રહ:—રત્નશેખરકૃત ટીકા.

ભાષા.

વિહારી-સતસત્:—સમરથ કવિકૃત ટીકા.

રસિકપ્રિયા:—કુશલધીરકૃત 'રસિક-પ્રિયા વિવરણ.'

પૃથ્વીરાજ બેલી:—

૧. કવિસારંગ કૃત સંસ્કૃત ટીકા. ૨. કુશલધીરકૃત ટીકા. ૩. શિવનિધાનકૃત ટીકા.

૪. શ્રી સારકૃત ટીકા. ૫. જ્યહીર્તિકૃત ટીકા. ૬. રાજસોમકૃત ટીકા.

આટલા જલ્દીથી પાછા ફરવું એમાં જરૂર વિલક્ષણતા ! ક્યાંતો ઠેઠ ઉપર જતાં જ ન હોય, અથવા તો ચાલવાની ગતિ અતિ તેજ હોય તોજ આ વાત સાંભવી શકે ! આમ મનરૂપી માંકડુ ક્યાં ભ્રમણ કર્યા કરત અને યોગી-શ્વર આનંદધનજીએ સત્તરમા પ્રભુના સ્તવનમાં એની જે કથની કથી-સાપ આયને મુખડું થોથુ-એ ઉપમા આપી છે એ અર્થાર્થ નીવડત. ત્યાં તો આસન પર બેસતાં સાંતનો નાદ કાને પડ્યો-કેમ ભાઈ! ઉપર નથી જવું ? મોડું કરશે તો તાપ લાગશે. તરતજ પ્રૌઠ મનુષ્યે પાસે જઈ, મુનિશ્રીને વંદન કર્યું અને પછી જણાવ્યું કે ઉપર તો જવું છે પણ હીંગલાજનો હડો ચઢતાં જે શાક લાગ્યો છે તે જરા ઉતારવા બેઠો છું; પણ આપને બેતાં મને જે શંકા ઉદ્ભવી છે તે રબુ કરું છું.

આપ કેટલા વાગે ચઢો છો ? અગર આપ ઠેઠ ઉપર જઈને આવ્યા કે અધવચથી પાછા ફરી અત્રે બેસો છો ?

મહાનુભાવ, રાઈ પ્રતિક્રમણ કરી રહેતાં અજવાળું થાય છે એટલે હું નીકળી પડું છું. નીચું બેઈ એક ધારૂં ચાલતાં ટળાટી આવું છું; સ્થંડિલ જવું હોય તો તે કાર્ય કર્યા બાદ તીર્થાધિરાજના પગથીચા ચઢતો આગળ વધું છું. મનમાં નવકારમંત્રનુ સ્મરણ અને અવનત મસ્તકે ઉપર ચઢવું એ સિવાય મારૂં ધ્યાન બીજે નથી હોતું. એ જ સ્થિતિમાં શ્રી યુગાદિ પ્રભુના મંદિરમાં પહોંચું છું. ભાવપૂજનમાં થોડો સમય ગાળી, ત્યાંથી બીજા અમુક દેવાલયોમાં જઈ પાછો ફરું છું ને સીધો અહીં આવી આટકું છું. આ મારો દૈનિક ક્રમ. તો પછી આટલા જલ્દી અહીં આવી આપ શું કરો છો ? દાદાના દરબારમાં ભાવના માટે જગ્યાની સંકડાશ જેવું તો નથી; વળી આપ સરખા ત્યાગીને અન્ય જાંબોતું બુથ નથી વળગ્યું હોતું, તો પછી ત્યાંથી એકદમ આટલા જલ્દી પાછા ફરવાનું અને આવી ઉઘાડી જગ્યામાં બેસવાનું શું પ્રયોજન ? મહાનુભાવ, એનો જવાબ જરા લાંબો છે વળી પોતાને કઈ સ્થિતિ માફક છે અને કઈ નથી એની પસંદગી કરવાને દરેક વ્યક્તિ સ્વતંત્ર છે. અલગત, જે કાર્ય માટે એ અનુકૂળતાની પસંદગી થાય છે તે તેથી કામ સરે છે કે નહીં એ બેવાની જરૂર ખરી. બાકી હું શું કરું છું એના ઉત્તરમાં જણાવું તો તે એજ કે-હું અત્રે બેસી આત્માની શોધ કરું છું.

આત્માની શોધ સાંભળતાં જ પ્રૌઠ વ્યક્તિથી હસી પડાયું, અને જ્યારે મુનિશ્રીના ચહેરામાં એ હાસ્યથી રંચ માત્ર ફેરફાર ન બેયો ત્યારે નમ્રતા આણી પૂછ્યું કે-સાહેબ, આપમાં, મારામાં અને સામે જઈ રહેલાં યાત્રાળુ-

જૈન દર્શનની દૃષ્ટિએ મનનું સ્વરૂપ.

જૈન દર્શનમાં મનને નોઈન્દ્રિય શબ્દથી સંબોધવામાં આવે છે કારણ કે તે પણ સ્પર્શનેન્દ્રિયાદિની પેઠે જ્ઞાનનું સાધન છે એથી એ પણ ઇન્દ્રિય ગણાય, પરંતુ રૂપાદિ વિષયોમાં પ્રવૃત્ત થવા માટે તેને નેત્રાદિ ઇન્દ્રિયોનો આધાર લેવો પડે છે. આ પરાધીનતાને લઈને તેને નોઈન્દ્રિય કહેવામાં આવે છે. મનના દ્રવ્યમન તથા ભાવમનરૂપ એ ભેદો છે. મન: એ છ પર્યામિમાંહેની એક હોવાથી તે પર્યામિરૂપ કરણનાં પુદ્ગલો કે જે આત્માના સર્વ પ્રદેશોમાં વર્તનારા છે તેને પણ અપેક્ષાએ દ્રવ્યમન કહેવામાં આવે છે. અયોગીને દ્રવ્યમન જે કહેવામાં આવે છે તેમને વર્ગણરૂપ નહિ પરંતુ મન-પર્યામિરૂપ સંભવે છે.

આપણે મનનું સ્થાન જ્યારે સંપૂર્ણ શરીર માનીએ છીએ ત્યારે દિગંબરો દ્રવ્યમનને આઠ પાંખડીવાળા કમળના જેવા આકારવાળા-હૃદયમાં રહેલું માને છે. શરીરના જુદા જુદા સ્થાનોમાં રહેનારી ઇન્દ્રિયોદ્વારા ગ્રહણ

ઓમાં, વીસામા પરની પાણીવાળી બાઈમાં અને આ વૃક્ષ પરના કબુતરમાં આત્મા છે એમ તીર્થંકર પ્રભુઓ કહી ગયા છે અને આપ ઉદ્દેશમાં આજે પણ સમજવો છો, જીવવિચાર ને નવ તત્ત્વમાં એ વાત દલીલપૂર્વક કહેવામાં આવી છે; છતાં આપ એની શોધ કરો કે, એ આશ્ચર્યની વાત નહિં તો બીજું શું ?

અજ્ઞયથી તો ખરી જ, પણ મહાનુભાવ મારી જેડે ધીરજથી એસે તો એ સમજાય. ઉતાવળમાં ગળે ઉતરે એવી આ વાત નથી. હું પણ સારી રીતે જાણું છું કે જેનામાં ચૈતન્ય છે તે સર્વ જીવ છે અને જીવ એટલે આત્મા એવો અર્થ પણ થાય છે. આમ છતાં આત્માની શોધ ઉભીજ રહે છે, તો પછી સાહેબ, કાલે કેટલા વાગે હાજર થઈ જવું ? નવ વાગતાં આ જ સ્થાને.

જ્યાં પ્રૌઠ મનુષ્યે ઉઠી ચઠવાનું શરૂ કર્યું ત્યાં અવાજ આવ્યો કે-ભાઈ હોરું નામ ?

મારું નામ વિનયચંદ્ર.

(ચાહુ)
ચોકસી.

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરતા સમસ્ત વિષયોમાં મનની ગતિ થાય છે તેથી તે શરીરમાં સર્વત્ર વર્તમાન છે એમજ માનવું પડે. સમગ્ર રીતે બાહ્ય અભ્યંતર શરીરવ્યાપિ સ્પર્શનેન્દ્રિયથી સર્વ પ્રદેશે સ્પર્શજ્ઞાન થતું હોવાથી તેને આત્માના સર્વ પ્રદેશવ્યાપિ માનવું યોગ્ય છે.

મનનો વિષય:—શ્રુત છે. મનથી મતિ અને શ્રુત બંને જ્ઞાનો થાય છે પરંતુ મતિ કરતાં શ્રુતની મુખ્યતા હોવાથી તેનો નિર્દેશ કરાય છે. સ્પર્શનાદિ પાંચ ઇન્દ્રિયોથી ફક્ત મતિજ્ઞાન થાય છે અને એ બાહ્ય ઇન્દ્રિયો કેવળ મૂર્ત પદાર્થોના ઉપર પ્રકાશ પાડે છે અને તે અંશથી જ્યારે જ્ઞાનના આંતરિક સાધનરૂપ અને તેથી કરીને અંતઃકરણ નામથી પણ ઓળખાતું તેમજ નેત્રની પેઠે અપ્રાપ્યકારી એવું મન મૂર્ત તેમજ અમૂર્ત ઉભયના જાતના પદાર્થો ઉપર અને તે પણ તેના અનેક પર્યાયો ઉપર પ્રકાશ પાડે છે. જણાવવામાં આવે છે કે મનને કંઈ અગમ્ય નથી, કેમકે જ્યાં મન જાય છે ત્યાં આત્મા પણ જાય છે. આત્મા મન સાથે જાય છે, મન ઇન્દ્રિય સાથે જાય છે અને ઇન્દ્રિય પોતાના વિષય સાથે જાય છે. આ ક્રમ ઘણો જ ઉતાવળો છે. સ્પર્શનેન્દ્રિયાદિની જેમ મનનો વિષય મર્યાદિત નથી. મનનું કાર્ય વિચાર કરવાનું છે. ઇન્દ્રિયોદ્વારા ગ્રહણ કરાયેલા તેમજ નહિ કરાયેલા વિષયોમાં વિકાસ-યોગ્યતા પ્રમાણે તે વિચાર કરી શકે છે. આ વિચાર તેજ શ્રુત છે.

મનદ્વારા પહેલુંવહેલું જે સામાન્યરૂપે વસ્તુનું ગ્રહણ થાય છે અને જેમાં શબ્દ-અર્થના સંબંધનો, આગળ-પાછળના અનુસંધાનનો અને વિકલ્પરૂપ વિશેષતાનો અભાવ છે તે મતિજ્ઞાન છે, તેની પછી ઉત્પન્ન થનારો અને ઉપર્યુક્ત વિશેષતાથી અંકિત વિચાર-પ્રવાહ તે શ્રુત જ્ઞાન છે. કહેવાનું એ છે જે મનદ્વારા ઉત્પન્ન થએલ જ્ઞાન-વ્યાપારની ધારામાં પ્રાથમિક અલ્પ અંશ મતિજ્ઞાન છે અને પછીનો અધિક અંશ શ્રુત જ્ઞાન છે. આ પ્રમાણે મન જો કે બંને પ્રકારના જ્ઞાનનું સાધન છે છતાં તેમાં સ્પષ્ટ અને વિશેષગ્રાહી એવા શ્રુતજ્ઞાનની મુખ્યતાને લક્ષીને મનના વિષય તરીકે શ્રુતજ્ઞાન કહેવાયેલું છે.

સંપાદક.

V

સુભાષિત પદ સંગ્રહ

સં. શાંતમૂર્તિ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

પર્વપ્રશંસા—ચતુર્દશી, અષ્ટમી, અમાવાસ્યા અને પૂર્ણિમા તેમજ રવિસંક્રાન્તિ એ પર્વ દિવસો કહ્યા છે. પ્રથમની ચાર પર્વતિથિઓ તો ચારિત્ર-આરાધનની નિથિઓ તરીકે જૈન દર્શનમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. એ પર્વ-તિથિઓમાં ઇચ્છાનિરોધ તપ કરનારા આત્માથી મુમુક્ષુજનો અધિક લાભ ખાંધે છે, તેથી વિપરીત સ્વચ્છંદે ચાલનારા ઉક્ત પર્વની વિરાધના કરવાથી ઉભય લોકમાં હાનિ પામે છે, એ વાત યાદ રાખવી.

‘મૂર્ખતાની નિશાની’—શકંતાવડે ધર્મ, કપટવડે મિત્ર, પરોપ-તાપવડે સમૃદ્ધિ, વગર મહેનતે વિદ્યા અને કઠોર વચનાદિક વર્તન-વડે નારીની વાંછના કરનારાઓને પ્રગટપણે મૂર્ખ જ લેખવા.

‘ખરો શુરવીર કોણુ ?’ ઇન્દ્રિયાદિક ચારટાઓથી પોતાનું આત્મ-ધન સુરક્ષિત રાખી શકે છે. ગફલતથી કે પ્રમાદથી હુંટાવા દેતો નથી.

‘રક્ષક શત્રુ કેવી રીતે બને છે ?’—કરજ કરતો પિતા શત્રુ, વ્યભિ-ચારિણી માતા શત્રુ, લજ્જા-મર્યાદા વગરની રૂપવંતી નારી શત્રુ, તેમજ મૂર્ખ-અભણુ પુત્ર શત્રુરૂપ બને છે, એ વાત સહુએ યાદ રાખવી.

‘જનનીને ભારભૂત કોણુ ?’—જે પૂર્વજોની કુળ-કીર્તિને પુન્યને વધારે નહીં (પણુ ઘટાડે) તેવા માતાને કલેશકારી પુત્રવડે શું ?

‘આગમની આવશ્યકતા’—ભારે પાખાંડી જનોથી વ્યાસ અને સાક્ષાત્ જિનેશ્વરના વિરહવાળા, કેવળજ્ઞાન વગરના આ કલિકાળમાં જે વીતરાગ પ્રભુએ પ્રરૂપેલા આગમનો આધાર અહીં ન હોત તો ભવ્યજનોને વસ્તુતત્ત્વનો ઓધ શી રીતે થઈ શકત ?

‘તીર્થ પ્રશંસા’—અન્ય સ્થાને (અન્ય ક્ષેત્રે) કરેલું પાપ ધર્મસ્થાને (તીર્થક્ષેત્ર) સમુચિત તપ, જપ, વ્રત, નિયમાદિક સાધનોવડે છૂટી શકે છે, પરંતુ ધર્મસ્થાને (તીર્થક્ષેત્રે) મોહવશ બનીને કરેલું પાપ વજ્રદોષ જેવું બને છે તે કોઈ રીતે છૂટી શકતું નથી એમ સમજી ધર્મસ્થાનકે તીર્થક્ષેત્રની સેવાનો લાભ લેવા ઇચ્છનારા ભાઈ-બહેનોએ અધિક સાવ-ધાનતા રાખવી ઘટે છે.

‘ગુણીના સંગથી ગુણુ થાય છે’—ગુણની કદર કરનાર ગુણીને પામી શુણુ ગુણરૂપ અને નિર્ગુણીને પામી તે ગુણુ દોષરૂપ થાય છે. જુઓ.

મિષ્ટ જલવાળી નદીઓ, ખારા સમુદ્રને પામી (ભળી), ખારી બની બય છે. પછી તેનું જળ પીવા લાયક જ રહેતું નથી.

‘ વિષયાસક્તિથી થતી હાની ’—સંસારપાશમાં ફસાઈ રહેવાનું, નરકમાં લાંગો વખત વિવિધ દુઃખ સહવાં, સજ્જનોમાં હાંસી, ધર્મ-પુન્યનો નાશ, પરનું દાસપણું કરવાની જરૂર અને અપજ્જનો વિસ્તાર એવી આપત્તિઓ વિષયાસક્તિથી જીવોને આવી પડે છે તેથી જ સુવિવેકી જનો તેવી વિષયાસક્તિ તજી સુખી થાય છે.

‘ દુઃખની અવધિ ’—બાળવયમાં બાળકોને માતાનો વિયોગ (મરણ) યૌવનવયમાં ભાર્યાનો વિયોગ-મરણ અને વૃદ્ધ અવસ્થાવંતને પુત્રનો વિયોગ-મરણ થવા જેવું ભારે દુઃખ બીજું નથી.

‘ વકાર પ્રવીણ કોણ ? ’—બ્યાપાર, શાસ્ત્ર, વાદ, વિજ્ઞાન, વિનય અને વ્રત એ છ વકારમાં બુદ્ધિમાન પ્રવીણ બને છે.

‘ લઘુતા ત્યાં પ્રભુતા ’—નમે તે પ્રભુને ગમે. એક વેંત નમે તે બીજો હાય નમે. વિનય-નમ્રતા યોગે કાર્ય સરલ-સિદ્ધિ થવા પામે છે.

‘ અઢારે પુરાણોનો સાર ’—અઢારે પુરાણોમાં સારરૂપ વ્યાસજીનાં બે વચન બ્રાહ્મ ધ્યાન જેવું છે. સુમુક્ષુઓને બ્રાહ્મ ઐશ લેવા લાયક છે. પરોપકાર પુન્ય માટે અને પરથીડા પાપને માટે થાય છે.

‘ નરક સમું રાજ્ય કયું ? ’—જેમાં જીલમને લીધે રહેવા મન વધે નહીં, જ્યાં પ્રિય (ઇષ્ટ) પ્રાપ્તિ થવા પામે નહીં તથા જ્યાં વસતાં સદા પરાધીનતા ભોગવવી પડે તે રાજ્યને નરક સમું તજવા યોગ્ય કહ્યું છે.

‘ સ્વભાવ ભેદ ’—જો કે એક તળાવમાં સર્પ તથા ગૌ પાણી પીએ છે, છતાં તે જ જળ સર્પમાં ઝેરપણું અને ગૌમાં દૂધપણું પરિણમે છે.

‘ ભાર્યા કેવી હોવી જોઈએ ? ’—જીદા જીદા કાર્યપ્રસંગે સલાહકાર મંત્રી સમી, નિયમિત કામ કરવામાં સાવધાન દારી સમી, ભોજનાદિ સામગ્રી પ્રેમપૂર્વક પીરસવામાં માતા સમી, શય્યાદિક સામગ્રી પૂરી પાડવા રંભા સમી, પોતાના પ્રિય પતિની પ્રસન્નતા કહો કે અનુક્રમતા બળવનારી અને ક્ષમાવડે પૃથ્વી સમી સહનશીલા-એ છ ગુણવાળી ભાર્યા કુળનો ઉદ્ધાર કરી શકે છે.

‘ આવી નારી પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થઈ શકે ’—સતી (એક પતિ-વ્રતા), સુરૂપા-સુશીલા, સહુને વહાલી લાગે તેવી, વિનયવંતી, પતિને મન-ગમતી, સરલ સ્વભાવી, તેમજ સદાચાર વિચારમાં સદા કુશળ એવી સુગુણ સ્ત્રી માણસોને પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

સુભાષિત પદ સંગ્રહ

૩૬

‘**જીવહયા-પ્રશંસા**’—જીવહયા ધર્મનું મૂળ છે. જ્યાં (જેમાં) જીવહયા નથી તેનું શ્રુત પાતાલમાં પેસી જવ, ચતુરાઈ વિલય પામો અને બીજા બીજા ગુણો અલોપ થાવ! જીવહયાવડે જ તે બધા સાર્થક છે.

‘**પાપની અધિકતાથી**’—સાધુ, સ્ત્રી, બાલ અને વૃદ્ધોની કોઈ વડે સત્તામણી કરવાથી અને તીથોને ઉલ્લાંઘી અનાહરથી જવાના કારણે આસતું વિમાન અટકી સ્થિર થઈ જાય છે. તાત્પર્ય કે પૂર્વોક્ત સાધુ-સંત વિગેરેને કોઈ રીતે પીડા ઉપજવવી નહીં તેમજ તીર્થની પવિત્ર ભૂમિને અનાહરથી ઉલ્લાંઘીને આવ્યા જવું નહીં, પણ તેમની બનતી સેવા કરવી.

‘**નારીસંગથી થતા દોષ**’—નારીને તાકી તાકી જોવાથી પિત્ત ચોરાય છે, સ્પર્શ કરતાં બળહાનિ થાય છે અને સંગમ કરતાં વીર્યહાનિ થાય છે.

‘**ભાગ્યપ્રશંસા**’—ઽર્વાંત્ર ભાગ્ય કૃણે છે. વિદ્યા અને પુરૂષાર્થ કૃણતાં નથી જુઓ! સમુદ્ર-મંથનથી હરિ લક્ષ્મીને અને હર-મહાદેવ વિષને પામ્યા.

‘**કર્મની પ્રધાનતા**’—કૃતકર્મોનું જ પ્રધાનપણું છે ત્યાં શુભ થડો શું કરે? રાજ્યાભિષેક માટે વશિષ્ઠે લગ્ન જોઈ દીધા છતાં રામને વનવાસ સેવવો પડ્યો.

‘**શ્રાવકની વ્યાખ્યા**’—જીવાજીવાદિક તત્ત્વાર્થ ચિન્તનથી જે ખરી શ્રદ્ધા ધારણ કરે છે, સઠેકાણે ધનનો કાયમ સહન્યય કરે છે, અને સુસંત સાધુની સેવાથી પાપને દૂર કરે છે તેવા સુકૃતિ જનોને અદ્યાપિ શ્રાવક નામથી શીઘ્ર સંજોધવામાં આવે છે.

‘**કામ-નિંદા**’—કામ કામીજનોને નરકમાં લઈ જવા દૂત સમો, અનેક કષ્ટોનો સાગર, આપદા-લતાનું મૂળ અને પાપ વૃક્ષને પોષનાર છે. ગૃહસ્થને ધર્મ, અર્થ અને મોક્ષ ગૃહ સમાન આહર પાવ છતાં તેમાં પ્રવેશ પામીને કામ ઉંદરની પેરે તેને ખણી-ખોદી કાઢે છે.

‘**અધર્મ-નિંદા**’—ચક્રવર્તી જેવો પણ અધર્મ-અન્યાય યોગે નીચ યોનીમાં અવતરે છે. ઉત્તમ કુળમાં જન્મ પામ્યા છતાં ધર્મ-સંબલ વગર જીવ જન્માંતરમાં દુઃખે પેટ ભરી શકે છે. ધર્મહીન બ્રાહ્મણ પણ નિત્યે પાપાનુબંધ કરતો, બિલાડાની જેવી નીચ વૃત્તિ સંતો છેવટે મ્લેચ્છ યોનિ ઓમાં જઈ અવતાર લે છે. ધર્મ સેવનવર્જિત જીવને બિલાડાદિક નીચ યોનિઓમાં અનેક વખત અવતાર લેવા પડે છે. તેમજ ધર્મહીન જીવે વિદ્યા-દિક્કમાં કૃમિઆપણે વારંવાર અવતરે છે, ત્યાં તેમને કુકડાદિક ચાંચ અને પાંખવતી તાડન કરતા રહે છે.

‘ પાપ કર્મનાં પ્રત્યક્ષ ફળ ’—જળચર, સ્થલચર અને ખેચરોના લવોમાં પ્રત્યક્ષ અનેક પ્રકારનાં મરણાંત કષ્ટો અનુભવાતાં જોવાય છે, છતાં જીવને તેથી ત્રાસ-વૈરાગ્ય કેમ પેદા થતો નથી ?

‘ વિશ્વાસઘાત ’—વિશ્વાસે રહેલાને ઠગવામાં શી ચતુરાઈ ? જોળામાં બેસી સૂતેલાને હણનારની શી મદાનગી લેખાય ?

‘ મિત્રદ્રોહી ’—બ્રહ્મઘાતક (કદાચ) પાપથી યોગ્ય પ્રાયશ્ચિત્તયોગે મૂકાય પણ મિત્ર કે ગુરૂદ્રોહી પાપથી મુક્ત થઈ ન શકે.

‘ નરકગામી ’—મિત્ર (કે ગુરૂ) દ્રોહી, કૃતઘ્ની, ચોરી કરનાર અને વિશ્વાસઘાતક એ ચારેને કાયમ નરકગામી કહ્યા છે.

‘ દાઃમહિમા ’—જે કદવાણુને ઇચ્છતો હો તે સુપાત્રોમાં દાન દે. ગૃહસ્થ દાનવડે શુદ્ધ થાય છે, પાપથી હળવો થાય છે.

‘ કેવું શકુન ફળે ? ’—જેવું અકસ્માત્ થયેલું શકુન ફળે તેવું બુદ્ધિ-પૂર્વક થોજેલ શકુન ફળદાયક નીવડે નહીં.

‘ હેવગુરૂના પસાયે ’—મનની વાત પણ બાણી શકાય છે.

‘ વિપત્તિનાં મૂળ ’—દુર્જને, વિષ, વિષયલોગ અને સર્પોદિકને સેવ્યા છતાં તેઓ અવલેણુ નીવડે છે. તૃષ્ણા જેવો કોઈ મોટો વ્યાધિ અને સંતોષ સમું કોઈ સુખ નથી. અતિ ઉગ્ર પુન્ય પાપનાં ફળ અહીં આ જન્મમાં જ મળે છે. પ્રાયે ભાગ્યહીન જ્યાં જાય છે ત્યાં કંઈ ને કંઈ આપત્તિ આવી પડે છે.

‘ કાયા પામ્યાની શોભા-સફળતા શાથી ? ’—કાન શાસ્ત્રશ્રવણુ કરવાવડે જ, કુંડળ ધારવાવડે નહીં; હાથ દાનવડે પણ કંકણ પહેરવા વડે નહીં; અને કરૂણાવંતની કાયા પરોપકારોવડે શોભા-સાર્થકતા પામે છે પણ ચંદનાદિકના વિલેપન કરવા માત્રથી શોભા પામતી નથી.

‘ પરગૃહપ્રવેશ ’—ખાસ કારણુ વગર જે મૂઠ જનો પરચેર જાય તે કૃષ્ણપક્ષમાં ચંદ્રની પેરે અવશ્ય લઘુતા પામે છે.

‘ શાસ્ત્રશિક્ષાહીન ’—આજસુ, મંદબુદ્ધિ, સુખશીલ તથા વ્યાધિ-શ્રસ્ત, નિદ્રાળુ અને વિપવલાંપટ એ છ જણો શાસ્ત્રશિક્ષાહીન રહે છે.

‘ સમાનતા સાથે ઇર્ષ્યા-અહેખાઈ બહુ ખૂરી છે ’—રાજા રાજાને જોઈને, વૈદ વૈદને દેખીને, નટ નટને જોઈને અને ભિક્ષુક ભિક્ષુકને દેખી શ્યાનની પેરે એક બીજા ઇર્ષ્યા-અહેખાઈ ધારણુ કરે છે.

‘ કોના માટે ક્યું ધન સાઈ છે ? ’—બ્રાહ્મણોનું ધન વિદ્યા, ક્ષત્રિયોનું ધન ધનુષ્ય-શસ્ત્ર, ઋષિ-મુનિઓનું ધન સત્ય, અને સ્ત્રીઓનું ધન યૌવન લેખાય છે. (તે પણ તેનો વિવેકપૂર્વક ઉપયોગ કરવા વડે)

મારવાડ યાત્રા

વે. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી.

(ગતાંક ૧૨ પૃષ્ઠ ૩૦૮ થી ૩૧૩)

પિંડવાડા—

પીંડવાડામાં જૈનોની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં છે, પરંતુ ઘણા ભાગ વ્યાપારી હોવાથી વિદેશમાં વસે છે. એસવાલ અને પોરવાલ જૈનો છે. અહીં પણ આપસમાં મતભેદ, કુસુંપ, ઈર્ષ્યા, કલરહ પૂરેપૂરાં છે. સાધુઓ એછા પ્રમાણમાં આવે છે અને સારા સાધુઓ ટકતા નથી; તેમજ અહીંની પ્રજાને એટલી તમાચે નથી કે સાધુ-સાધ્વીઓને રોકે. એ ભાઈઓ તો સાફ કહે છે કે, આપને એમ લાગે કે આ ક્ષેત્રનો ઉદ્ધાર કરવો છે તો રોકાઓ, ઉપાશ્રયનાં દ્વાર ખુલ્લાં છે, અમે તો આવીએ કે ન આવીએ એ અમારી મુન-સફીની વાત છે. વ્યાખ્યાન સાંભળવાની પણ કુરસદ ન મળે. તેમાંયે એક પક્ષ આવે તો બીજો પક્ષ ઉપાશ્રયમાં પળે ન મૂકે. શું શાસનની છિન્નભિન્ન દશ થઈ છે કાંઈ? અહીં બાવન જિનાલયનું મંદિર છે પણ પૂજા કરવાની કુરસદ ગણ્યાગાંઠ્યા ભાઈઓને મળે છે.

‘ મહાદેવ ’—સંકલેશ પેદા કરનારો રાગ અને શમ-બંધનને બાળનારો, કોઈપણ પ્રાણી ઉપર દ્રેષ તથા સત્ય જ્ઞાનને આચ્છાદન કરનારો અને અશુદ્ધ આચરણ ઉપજાવનારો મોહ જેનો સર્વથા નષ્ટ થયેલ છે તેથી ત્રણ લોકમાં જેનો મહિમા પ્રસર્યો છે તેને જ મહાદેવ કહેલ છે. દોષ માત્રના નાશથી જેમનામાં અનંત ગુણરાશિ પ્રગટ થયેલી છે એવા વીતરાગ, સર્વજ્ઞ, શાશ્વત સુખના સ્વામી, કિલ્લ કર્મ-કલંક રહિત (કર્મમુક્ત થયેલા) તથા સર્વથા દુઃખ-બંધન વગરના હોવાથી સર્વ દેવોને પૂજનિક, સર્વ યોગીજનોને ધ્યાવા યોગ્ય અને સર્વ નીતિના સર્જનહાર સત્તા તે મહાદેવ તરીકે વખણાય છે. તેમણે પ્રકાશેલ શાસ્ત્ર સર્વ (ત્રિકોટિ) દોષ રહિત હોય છે. તેમને સેવવા-આરાધવાનો ઉપાય સદા ય તેમની આજ્ઞાનું યથાશક્તિ પાલન કરવારૂપ હોઈ, તે નિશ્ચે મોક્ષ-મહાકૃણને આપનારૂં છે. સારા-કુશળ વૈદ્યદેશિત ઉપચારથી જેમ વ્યાધિનો સર્વથા નાશ થાય છે તેમ ઉક્ત મહાદેવદેશિત અત્યંત હિતકારી પ્રવચનને અનુસરવાથી નિશ્ચે સંસારપરિભ્રમણનો અંત આવે છે. એવા શાન્ત, કૃતકૃત્ય અને સર્વદા મહાદેવ-વીતરાગ પરમાત્માને સારી ભક્તિથી સદાય નમસ્કાર હો ! નમસ્કાર હો ! ! અપૂર્ણ.

એ ઉપર જણાવ્યું તેમ સુન્દર બાવન જિનાલયનું મંદિર છે, પરંતુ વચમાં ફેરીઓ ખાલી છે. પ્રદક્ષિણામાં યાછળના ભાગમાં વચ્ચે જ એક મંદિર છે. એમાં જિનવરેન્દ્રની સુંદર પ્રતિમાઓ છે. તેમાંથી ધાતુની પ્રતિમાઓ તેા પ્રાચીનકાલીન છે. એ પ્રતિમાઓ વસન્તગઢના કિલ્લામાંથી હમણાં નીકળેલી છે. ફરથી ભેતાં એ પ્રતિમાઓ ઔદ્ધ પ્રતિમા હોય એમ ક્ષણભર ભ્રમ થાય છે, પરંતુ વાસ્તવિક રીત્યાનિરીક્ષણ કરતાં સાફ જણાય છે કે આ જિનવરેન્દ્રની જ પ્રતિમા છે. એ પ્રતિમાની રચના ખાસ લક્ષ્ય ખેચે તેવી છે. પ્રાચીન કાલમાં વિવિધ પ્રકારે જિનવરેન્દ્રની પ્રતિમાઓની રચના થતી, એ આ ઉપરથી બરાબર સાબિત થાય છે.

ત્યાંની કેટલીએક ધાતુની મૂર્તિઓના લેખ વાંચવા અમે અને સ્વર્ગસ્થ બાબુ પુરુષોત્તમદ્રજી નહારજીએ મળી પ્રયત્ન કરેલો પરંતુ મહામુરકેલીએ થોડા લેખો વંચાયા.

(૧) વિ. સં. ૧૧૫૧ ની એક સુન્દર ચોવીશી છે.

(૨) ચંદ્રકુલે ધનપાલસુત સદ્ જનની ત્વક્લાયિમા ધર્માય મ...પાર્શ્વનાથ સંવત નથી વાંચતો પરંતુ અનુમાનથી અગિયારમી બારમી શતાબ્દની પ્રતિમા છે.

(૩) સં. ૧૧૦૨ શ્રીમન્નાળકીય ગચ્છે. વીરેણ કારિતા.

(૪) ૯ ॥ ૩૬ ॥ ૧૧૪૨ શ્રીમન્નાળકીય ગચ્છે પામલિસુતેન વીર શ્રાવકેણ ધર્માર્થ કારિતા.

આવી રીતે ચાર પ્રતિમાઓના લેખ મુશ્કેલીથી વંચાયા.

આ લેખોમાં નાણકીય ગચ્છ ખાસ ધ્યાન ખેચે છે. આ ગચ્છ કેટલો પ્રાચીન છે એ ગચ્છના પ્રાચીન લેખોથી જણાઈ આવે છે. બારમી શતાબ્દના પ્રારંભથી એ ગચ્છના આચાર્યોની પ્રતિષ્ઠિત મૂર્તિઓ મળે છે. અબ્જરીના જૈન મંદિરમાં પણ નાણકીય ગચ્છના આચાર્ય મહેન્દ્રસૂરિ અને શાન્તિસૂરિની પ્રતિમા છે. તેમજ પાટણના ભેંસપતવાડના ગૌતમસ્વામીના મંદિરમાં મૂલ્ય પ્રતિમા જે છે તે પણ નાણકીય ગચ્છના આચાર્યશ્રી સિદ્ધસેનસૂરિની છે, અને દેસુરિના મંદિરમાં પણ નાણકીય ગચ્છના આચાર્યપ્રતિષ્ઠિત જિન પ્રતિમાઓ છે. અબ્જરીમાં તેા ઘણી પ્રતિમાઓ નાણકીય ગચ્છના આચાર્યપ્રતિષ્ઠિત છે.^૧ અર્થાત્ એક સમયમાં અહીં નાણકીય ગચ્છના આચાર્ય

^૧ વિદ્વાન સાક્ષર જિનવિજયજીસંપાદિત પ્રાચીન લેખસંગ્રહ ભાગબીજો પૃ. ૩૩૮ અને ૨૮૭

શ્રી મારવાડની યાત્રા.

૪૩

ચેતિના ત્રિહાર અને પ્રભાવ બહુ જખખર પ્રમાણમાં હશે એમ લાગે છે.

નાણકીય ગરબની ઉત્પત્તિ અહીં નજીકમાં રહેલ ગામ નાણાથી થઈ છે. એક સમય એ હતો કે નાણા સમૃદ્ધિશાળી શહેર હતું અને ત્યાં જૈનોની સંખ્યા વિપુલ પ્રમાણમાં હતી.

પિંડવાડાના બાવન જિનાલયના સંહિરના મૂલ ગભારામાં એ જાલી ધાતુની પ્રતિમાઓ છે. એની રચના અનુપમ અને અદ્ભુત છે. તેમાં ચે વસ્ત્રની રચના તો કમાલ છે, અને તેમાં ડાબા પગની ઘુંટણીએ વસ્ત્રની જે ગડ પાડી છે તેમાં તો હદ કરી છે. જાણે બારીક વસ્ત્ર ઓઠાડયું હોય એવું સુંદર કોતરકામ-રચના કરી છે. નીચે લેખ છે પણ ઘસાઈ ગયેલ છે. પ્રાચીન લીપીમાં લેખ છે.

અમારી સાથેના એક મુનિજીના પગમાં કાંટો વાગવાના કારણે અમારે અહીં વધારે દિવસ રોકાવું પડ્યું તે દરમિયાન એકવાર સવારમાં અમારી ત્રિપુટી પિંડવાડાથી ૩૧-૪ કોશ દૂર નાંદીયા અને ત્યાંથી ૨૧-૩ કોશ દૂર બામણવાડાની યાત્રા કરવા નીકળી.

નાંદીયા—

નાળા દીયાળા ને નાંદીયા શ્રીજીવિ તસ્વામિ વાંદિયા.

નાળા, દીયાળા અને નાંદીયામાં જીવિતસ્વામિ-વીરપ્રભુની પ્રતિમા છે. ટૂંકા જંગલી રસ્તે લોમિયાની સાથે અમે જતા હતા. દૂર દૂરથી પહાડીઓ દેખાય છે અને ગામ આ આંચું; આ આંચું થાય છે. ગામમાં જતાં પહેલાં પ્રથમ નદીકિનારે એક સુંદર જિનમંદિર છે પણ અમારા દુર્ભાગ્યે મંદિર હતું બંધ. પૂબરી રહે ગામમાં અને ગામથી એક માઈલ દૂર આ મંદિર છે. ઘણી વાર ઘણા ચે યાત્રીઓ અહીં આવી નિરાશ થઈ પાછા વળે છે. અમે પણ નિરાશ થઈ ગામમાં આવ્યા. સીદ્ધા ગામની બહાર સામે નીકળી ગયા. ત્યાં પહાડીની નીચે સુંદર વિશાલ જિનમંદિર છે. એવી એકાન્ત રમ્ય અને મનોહર ભૂમિ છે કે ઘડીભર ત્યાં ખેસી ધ્યાન ધરવાનું મન થાય. ચોતરફ પહાડી અને વચમાં આ મંદિર છે.

અહીં પરમ શાંતરસમાં મગ્ન પદ્માસનસ્થ, પાપહર, દુઃખહર શ્રી જીવિતસ્વામિજીની પ્રતિમાજીનાં દર્શન કર્યાં. અમારો થાક ઉતરી ગયો. ખરેખર પ્રતિમાજી બહુ જ ભવ્ય અને મનોહર છે. આવી બેનમૂન ણીજી ભવ્ય મનોહર પ્રતિમાજી આંટલામાં ણીજી નથી એમ મને લાગે છે.

જેમ પ્રતિમાજી લગ્ય છે તેમ એનું પરિકર પણ એવું જ કલાપૂર્ણ, વિશાલ અને લગ્ય છે. જે બાબુ જે વિશાલ ઈન્દ્ર એના ઐશ્વર્યને જિનચરણે ધરતા દેખાય છે અને પ્રભુજીનું સિંહાસન ખરેખર સિંહનું જ બનાવેલું છે. બન્ને બાબુ મૃગરાજ-સિંહ કોરેલા છે. તેની ઉપર એક બાબુ ઘોડો અને સિંહ મૂક્યા છે. ઉપરની રચના પણ સુંદર અને કલામય છે. આગળના સમયમાં ધર્મલક્ષ્મી શ્રીમાનો જિનમંદિરો બનાવતા, અઠળક દ્રવ્ય અર્ચતા પરન્તુ એનું ખાસ લક્ષ્ય રાખતા કે પ્રતિમાજી સુંદરમાં સુંદર અને લગ્ય બને, તેમજ મંદિરમાં પણ કલામય દર્શનીય વિવિધ આકૃતિઓ, ઉપદેશપૂર્ણ ઔદ્યમય જીવનવૃત્તાંતો જીવંતરૂપે રજૂ કરવામાં એ દ્રવ્યવ્યય થતો. આજે એ દ્રવ્ય સંગ્રહમાં જ રહે છે. લોન લેવાય મિલોમાં રહે અને એ દ્રવ્ય માટે મમત્વ વધતાં ઝઘડા પણ થાય એના કરતાં વ્યવસ્થાપકો એ દ્રવ્ય જીર્ણોદ્ધારમાં અથવા તો પોતાના ગામના મંદિરોને કલામય, આકર્ષક અને લગ્ય બનાવવામાં એનો ઉપયોગ કરે તો કેવું સારું? હું નાંદીયાના આ નાનકડા પણ લગ્ય મંદિરનાં-જિનપ્રતિમાનાં દર્શન કરવાની દરેકને લલામણુ કરું છું.

બહાર ગલારામાં જે બાબુ જે પ્રાચીન પ્રતિમાઓ છે. બન્નેની નીચે ગાદી-આસનમાં યક્ષ-યક્ષિણી વીણાધારી બેઠા છે. કમળની આકૃતિનું સુંદર આસન છે. ઘડીલર શાન્તિથી બેસીને નિરીક્ષણ કરવાનું મન થાય એવી સુંદર કલા, શાન્તિ અને લગ્યતા ભર્યાં છે. પ્રતિમાજીની નીચે પાટલીમાં, ખરોટ્ટી લીપીમાં (અશોકના શિલાલેખોને મળતી જ લીપી છે.) લેખ કોતરેલા છે, પણ અમારાથી એ લેખો વાંચી ગ્રાકયા નહિં કિન્તુ આ પ્રતિમાઓ મૌર્ય સામ્રાજ્યના સમયની છે એમ તો બરાબર લાગે છે.

મંદિરજીની બહારના ઓટલા ઉપરથી બહારની કુદરત, નિરવ શાંતિ અને દિલને અસર કરે એવી લગ્યતા બેના જેવી છે. ત્યાંથી ગામ તરફ આવતાં મંદિરજીની નજીકમાં જ ચંદ્રકૌશિક નાગ શ્રી વીર પરમાત્માને ઉસે છે, એની સુંદર આકૃતિ છે, જેમાં વીર પ્રભુનો પગ છે અને સાપ ઉસે છે એમ બતાવ્યું છે. આ પ્રદેશમાં શ્રી વીર પ્રભુજી પધાર્યા હતા અને ઉપસર્ગ થયો હતો એમ કહેવાય છે, પરન્તુ મારા નસ્ર મત પ્રમાણે આ સ્થાપના તીર્થ છે પણ એ અર્વાચીન-કાલીન નથી. પ્રાચીન કાલથી આ તીર્થ સ્થપાયેલું છે. મૂલ મન્દિરના મૌર્યકાલીન લેખો એના પ્રમાણુ માટે બસ છે. ખરેખર તીર્થને યોગ્ય પવિત્ર વાતાવરણુ આ ભૂમિમાં ઠાંસી ઠાંસીને ભર્યું છે.

શ્રી મારવાડની યાત્રા.

૪૫

ત્યાંથી ગામના જિનમંદિરનાં દર્શન કરી અમે એને એ જ વખતે આમણવાડજી જવા નીકળ્યા.

આમણવાડજી—

અહીં ભવ્ય પ્રાચીન ગાવન જિનાલયનું જિનમંદિર છે. મૂળનાયક પ્રભુજીની પ્રતિમા અતિ ભવ્ય અને મનોહર છે. પ્રદક્ષિણામાં ફરતાં ઊંચા માણસોએ બહુ ખયાલ રાખવાની જરૂર છે. પ્રદક્ષિણામાં થાંભલા બહુ નીચા છે અને દેરીઓનાં દ્વાર પણ નીચાં જ છે. નીચા નમ્યા સિવાય પ્રભુજીનાં દર્શન થાય તેમ નથી. મારવાડી પદ્ધતિએ કાચ અને રંગનો ખૂબ ઉપયોગ થયેલો છે. હમણાં જ જીર્ણોદ્ધાર થયો છે. નીચે ઉતરતાં બંને બાજુ પહાડ આદિનાં દર્શ્યો જોવા લાયક છે અને તદ્દન મંદિરની બહાર બરાબર સામે જ એક કાળો ઊંચો હાથી ઊભો છે. જાણે હાથીના સ્વરૂપે વનદેવતા મંદિરનું રક્ષણ કરવા આવીને ઊભો હોય એમ મદોન્મત્ત ગજરાજ દેખાય છે.

અહીં વ્યવસ્થાપકોની દેખરેખનો અભાવ છે. મિથ્યાત્વી દેવ-દેવીઓને પૂજારીઓ ઘુસાડે છે અને પાછળથી પરિણામ જૈન સંઘને ભોગવવું પડે છે. વ્યવસ્થાપકો સવેળા જાગી વ્યવસ્થા સુધારે; નહિં તો યાદ રાખજો કે બીજું ચારૂપ ન બને.

અહીં ધર્મશાળા બહુ વિશાળ છે. યાત્રીઓને દરેક જાતની સગવડ મળે છે. ફાગણ શુદ્ધિ ૧૧-૧૨-૧૩ નો જૈનેતરનો મોટો મેળો ભરાય છે. આબુબાબુથી સેંકડો, હજારો ભિલ, મિયાણા આદિ આવે છે. અનેક વ્યાપારીઓ પણ વ્યાપાર કરવા આવે છે. સ્ટોટ પણ આવક વધારવા સારી સહાયતા કરે છે.

અહીં એક સુંદર જૈન ગુરૂકુળ ચાલતું હતું પણ સમાજના આપસના કલેશ, કલહ અને ઈર્ષ્યાનું ભોગ બની, અત્યારે ગુરૂકુલ સમાધિમાં લીન થઈ ગયું છે. અહીં પહાડી ઉપર આબુના પ્રસિદ્ધ યોગીરાજ શ્રી શાન્તિસૂરિજીની ગુફા-સુંદર ત્રણ માળનું વિશાળ મકાન છે. અંદર ધ્યાનનું લોચરૂ પણ છે. ગુરૂકુળ તેમના પ્રયત્નથી જ શરૂ થયું હતું. હવે બંધ થઈ ગયું છે. પુનઃ પ્રયત્ન કરી જ્ઞાનમંદિર-જ્ઞાનપરબ સ્થાપવાની જરૂર છે. અહીં ધનની કમી નથી માત્ર વ્યવસ્થાની જ કમી છે. આપસના કુસુપ, કલેશ, ઈર્ષ્યા મીટાવી એક થઈ કામ થાય તો અત્યારે ગુરૂકુળ ચાલે. અહીંથી પુનઃ સાંજે પીંડવાડા પહોંચ્યા.

—(ચાલુ)

૧ અશોકના શિલાલેખો ઉપર દષ્ટિપાત-લેખક આચાર્ય શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિ મહારાજ. ડૉ. ત્રિભુવનદાસ લહેરચંદ પાસેથી મળેલા Inscriptions of Ashoka અને સંપ્રતિ મહારાજના શિલાલેખો કિંવા પદ્મચ્યુત સમ્રાટ અશોકના લેખ ઉપરથી લેખક મહાપુરૂષે અનેક ગ્રંથોના આધાર અને પોતે જ નૈન ઇતિહાસના પ્રખર વિદ્વાન અને સંશોધક હોવાથી પોતાના અનુભવથી આ લઘુ ગ્રંથ અનેક પ્રમાણો આપી લખ્યો છે. ઇતિહાસ માટે ગમે તે માણસ ગમે તેવો અભિપ્રાય આપી ન જ શકે, પરંતુ તેનો બહેનો અભ્યાસ, શલાદતો, શાસ્ત્રીય અનેક પ્રમાણોથી જ તે વસ્તુ સિદ્ધ થઈ શકે. આચાર્ય મહારાજે તેવા જ યથાયોગ્ય પ્રમાણો આપી અશોકના શિલાલેખો માટે આ ગ્રંથમાં લખ્યું છે. એઓથીના આવા ઐતિહાસિક લેખો સત્ય અને પ્રમાણુભૂત જ હોય છે. કિંમત ચાર આના યોગ્ય છે. પ્રકાશક શ્રીયશોવિજયજી નૈન ગ્રંથમાળા-ભાવનગર.

૨ પંચકલ્યાણક પૂજા (શ્રી પાર્શ્વપ્રભુની)—રચયિતા મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ. મરેઠ જીલ્લાના આસપાસના ગામોમાં પહલીવાલ, અગ્રવાલ ભાષ્યોને ઉપદેશદ્વારા નૈન યનાવતાં તેઓની વિનંતિથી લિંદી ભાષામાં આ લઘુ પૂજા તેઓના ઉપકાર નિમિત્તે પ્રભુ-ભક્તિ માટે રચવામાં આવેલ છે. રચના સરલ અને સુંદર છે. પ્રકાશક જ્યંતીલાલ છોટાલાલ શાહ-અમદાવાદ. કિંમત એક આનો.

૩ નૈનત્ય-દિગંબર નૈન માસિકની રટ મા વર્ષની ભેટ તરીકે પોતાની સ્વર્ગસ્થ પત્ની સવિતાબાઈના સ્મારક ગ્રંથમાળાનો જુદો નંબર તે માસિકના અધિપતિ મૂળચંદ કિમનદાસ કાપડિઆએ પ્રગટ કરેલ છે. લેખક રમણીકલાલ વિમળશી શાહ.

૪ યુગપ્રધાન શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ-લેખક અગરચંદ નાહટા તથા ભંવરલાલ નાહટા—કિંમત એક રૂપીયો. પ્રકાશક શંકરદાન શુભૈરાજ નાહટા નં. ૫-૬ આરમી-યન સ્ટ્રીટ-કલકત્તા. આ ચરિત્ર લિંદી ભાષામાં લેખકે લખેલ છે. શ્રીમાન્ જિનચંદ્રસૂરિ મહારાજ શ્રીમાન્ હીરવિજયજીસૂરિ મહારાજના સમકાલીન હતા અને શહેનશાહ અકબરને પ્રતિબોધ કરવા અને જીવદયા પળાવવા માટે પણ શહેનશાહને ઉપદેશ આપી, તે કાર્યને અમલમાં મુકાવતા. શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ મહારાજ ભલે ખરતરખચકના આચાર્ય હોવા છતાં શાસનપ્રભાવક; સંયમી, મહાન આચાર્ય હતા એમ ચરિત્ર ઉપરથી ક્ષિત થાય છે. ભલે સામાચારી ભેદ ગચ્છોમાં હોય-છતાં સંયમ, પ્રભાવકપણું, વિદ્વતા નૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરનાર મહાપુરૂષની મહાન તરીકે ગણના થયા વગર રહેતી તથી. આચાર્ય મહા-

સ્વીકાર અને સમાજોચના

૪૭

રાજનું જ્ઞાન જેમ પ્રખર હતું તેમ તેઓશ્રીનો સમુદાય પણ વિશાળ અને તેમાં પણ વિદ્વાન શિષ્યોપણુ હતા તેમ જણાય છે. આવા મહાન પુરૂષોના ચરિત્રો વાંચવાથી તે સમયના જૈન દર્શનની ગૌરવતા, વિશાળતા, સાહિત્ય ગ્રંથોનો ઉદ્ભવ અને જૈન ઇતિહાસ ઉપર ધણો પ્રકાશ પડે છે. વાચક પોતાની જીવિ પ્રમાણે યોગપાઠ વગેરેનો ગ્રાહક પણ બની શકે છે. મહાન પુરૂષોના ચરિત્રો આકર્ષક શૈલીથી પ્રકટ થવાની આવશ્યકતા અમે જોઈએ છીએ.

૫ શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ—વીર સંવત ૨૪૬૩, વિક્રમ સંવત ૧૯૯૩ શકે ૧૮૫૮-૫૯, ઈસ્વીસન ૧૯૩૬-૩૭ કર્તા મુનિરાજ શ્રી વિકાશવિજયજી મહારાજ. પુજ્યપાદ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસરિચ મહારાજના શિષ્યરત્ન મુનિરાજશ્રી વિકાશવિજયજીએ આ પંચાંગ જૈન સમાજના ઉપકાર-શ્રેય માટે જૈનિક સ્પષ્ટ ગ્રંથો સહિત અને સુદૃઢ ગણિતપૂર્વકનું અથાગ પરિશ્રમ સેવી તૈયાર કર્યું છે. યોગ્ય મહારાજશ્રીનો એ વર્ષથી આ પ્રયત્ન શુભ આવકારદાયક છે અને જૈન તેમજ જૈનેતર વિદ્વાન જ્યોતિષોના તેની સત્યતા માટે ઉચ્ચ અભિપ્રાયો પણ તેને માટે મળ્યા છે. જૈન દર્શનના સાહિત્યમાં અનંક આચાર્યોએ જ્યોતિષ સંબંધી (આગમો ઉપરાંત) ગ્રંથો લખ્યા છે. આ જાતનું સાહિત્ય હજી જોટલું જોઈએ તેટલું પ્રગટ થયું નથી છતાં આવું એક સુદૃઢ ગણિતનું પંચાંગ જ્યોતિષના અભ્યાસી મુનિરાજ શ્રી વિકાશવિજયજી મહારાજના શુભ પ્રયત્નથી પ્રકટ થયું શરૂ થયું તે જૈન સમાજ માટે (પ્રતિષ્ઠા, દીક્ષા, વગેરે ધાર્મિક કાર્યો માટે, ખાસ ગણુત્રીવાળા પંચાંગની આવશ્યકતા જે હતી તે આ પંચાંગના દર વર્ષે પ્રકાશનથી તે જરૂરીયાત મહારાજશ્રીએ પૂરી પાડી છે. મહારાજશ્રીને અમારી વિનંતિ કે જ્યોતિષના અભ્યાસમાં આપ આગળ વધી આ પંચાંગમાં કઈ અપૂર્ણતા દેખાય કે કોઈ જ્યોતિષદર ખતાવે તો તે માટે આધારપૂર્વક ચર્ચા કરી આ પંચાંગને વધારે આવશ્યક, પૂર્ણ અને સત્યની કસોટીએ ચડાવી તૈયાર કરવું; સાથે જૈન વિદ્વાન પુરૂષોએ જ્યોતિષના જે ગ્રંથો લખ્યા છે તેને ભાષામાં તૈયાર કરી પ્રકટ થાય અને જૈન સમાજ તેનો લાભ વિશેષ લે, જ્યોતિષ સાહિત્ય વિશેષ પ્રગટ થાય, અન્ય દર્શન તેની પ્રશંસા કરે તેમ પ્રગટ થવા પરિશ્રમ લેવા કૃપા કરવી. કિંમત જે આના. પ્રકાશક અમૃતલાલ કેવળદાસ મહેતા B. E., S. L. D.—તાજી બુદ્ધરતી પોળ, અમદાવાદ

૬ શ્રી ગિરનારજી જીર્ણોદ્ધારના—સં. ૧૯૮૯ થી ૧૯૯૨ સુધીનો જોડો રીપોર્ટ. આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસરિચ મહારાજના ઉપદેશથી શુભારે પાંચ લાખ રૂપીયા આ પવિત્ર તીર્થ ઉપર જીર્ણોદ્ધાર માટે ખરચ વ્યવસ્થિત રીતે કરવામાં આવ્યો છે. હજી તેમજ કરે છે. ખરેખરી જરૂરીયાત તાત્કાલિક ઉભી થઈ તે વખતનો આ શુભ ઉપદેશ પ્રયત્ન શરૂ થયો છે. પારંખ ડાયાલાલ હકમચંદ ભાવિક બંધુના પ્રયત્ન અને લાગવગથી જ આ જોઈએ તેવી રીતે સમારકામની શરૂઆત થઈ તેમ અમારા જાણવામાં આવેલ છે. નાણા આપનાર પુણ્ય બાંધે છે પરંતુ જાતિ દેખરેખ રાખનાર (સેવાલાવથી) વિશેષ પુણ્ય બાંધે છે. તેના કાર્યવાહકો શ્રી ડાયાલાલ તથા દોસ્તી લવચંદ બાવચંદ વગે-

૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રેની દેખરેખ પણ પ્રશંસનીય છે. નાણાંની સક્રામતી સાથે યોગ્ય વ્યય થાય છે તે રિપોર્ટ ઉપરથી જણાય છે. પ્રકાશકોએ બાકી રહેલા જીર્ણોદ્ધાર સમાર કામ માટે પૈસાની કરેલી માંગણીનો સ્વીકાર નૈન સમાજ અંધુઓએ જલદી ઉપાડી લઇ તે માટે તેમને જોઈતાં નાણાં આપી, આ પરમપવિત્ર તીર્થનું સંપૂર્ણ ઉદ્ધાર-સમારકામ હવે જલદી થઇ જાય તેમ વિનંતિ કરીએ છીએ.

શેઠ પ્રેમચંદ રતનજીનો સ્વર્ગવાસ.

માત્ર ત્રણ દિવસની જિભારી ભોગવી, પચાશ વર્ષની ઉમરે આ માસની શુદ્ધ ૪ શનિવારના રોજ અંધુ શ્રી પ્રેમચંદભાઈ તેમના જૂના નિવાસ વાલુકડ ગામે પંચતવ પામ્યા છે. શ્રી પ્રેમચંદ ભાઈ શ્રદ્ધાળુ, ધર્મનિષ્ઠ, સરલહૃદયી, મિલનસાર અને તેમના પિતા શેઠ રતનજીભાઈના પગલે ચાલનાર હતા. તેમના પિતાના સ્વર્ગવાસ પછી શારીરિક સ્થિતિ જોઈએ તેવી સારી ન રહેવાથી માત્ર નિવૃત્તિ અને આશાએસ લેવા તેમજ શાંતિ ભોગવવા માટે વાલુકડ કાયમ માટે રહેવા જતાં ગ્રામ્ય જીવન શાંત રીતે ભોગવતા હતા, છતાં પણ ધાર્મિક શ્રદ્ધા પણ તેવી જ રહી હતી. દેહાંત સુધી તંદુરસ્તી બરાબર રહી જ નહિ અને ભાવિભાવ બળવાન હોવાથી આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં સ્વર્ગવાસ થયો છે. આખી જિંદગી સરલ, શાંતિમય શ્રદ્ધાળુ જીવન જીવ્યા હતા. તેમના પિતાના આરભેલા કાર્યોમાં યાત્રાળુઓને રાહત નિમિત્તે શીહોર ધર્મશાળા, કેળવણીના ઉત્તેજનાર્થે નૈન ઝોડીંગ, વાલુકડ જિનાલયની સંભાળ વગેરે કાર્યોમાં યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખેલી હતી. તેમના સ્વર્ગવાસથી તેમની જ્ઞાતિને અને નૈન સંઘમાં અને આ સભાના સુમારે પચીશ વર્ષથી સભાસદ હોવાથી આ સભાને એક લાયક નૈન નરરતનની ખોટ પડી છે. પોતાની પાછળ મુકી ગયેલા બે સ્ત્રીઓ, બે પુત્રીઓ અને એક ચાર વર્ષનો પુત્રને દિલાસો દેવા સાથે શ્રી પ્રેમચંદભાઈના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી વીશ સ્થાનક તપ પૂજા (અર્થ સાથે.)

(વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન તથા મંડળ સહિત.)

વિસ્તારપૂર્વક વિધિ વિધાન, નોટ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, મંડળ વગેરે અને સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં અર્થ સહિત અમોએ પ્રકટ કરેલ છે. વીશ સ્થાનક તપ એ તીર્થંકરનામકર્મ ઉપાજન કરાવનાર મહાન તપ છે. તેનું આરાધન કરનાર ખંધુઓ માટે આ ગ્રંથ અતિ મહત્વનો અને ઉપયોગી છે. શ્રી વીશ સ્થાનક તપનું મંડળ છે તેમ કોઈ અત્યાર સુધી બહુતું પણ નહોતું, છતાં અમોએ ઘણી જ શોધખોળ કરી, પ્રાચીન ઘણી જ જૂની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી મોટો ખર્ચ કરી, ફોટો ખેંચાઈ કરાવી તે મંડળ પણ છપાવી આ જુકમાં દાખલ કરેલ છે. આ એક અમૂલ્ય (મંડળ) નવીન વસ્તુ જિનાલય, ઉપાશ્રય, જ્ઞાનભંડાર, લાઈબ્રેરી અને ઘરમાં રાખી પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક સુંદર ચીજ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઈપમાં છપાવી સુશોભિત બાઈડીંગથી અલકૃત કરવામાં આવેલ છે છતાં કિંમત બાર આના માત્ર રાખવામાં આવેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત મૂળ ગ્રંથનું શુદ્ધ અને સરલ ભાષાંતર.

(છપાય છે)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ટુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી જલદીથી કંઠગ્ર પછી કરી શકે તેવા સાદા, સરલ સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે. જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે, મદદની જરૂર છે. આર્થિક મહાય આપનારની ઈચ્છા મુજબ અલ્પ કિંમતથી કે વિના મૂલ્ય સલાના ધારા પ્રમાણે ભેટ પણ આપી શકાશે.

શ્રી સ્તોત્રસંદોહ:-

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિર્વિઘ્નપણું પ્રાપ્ત કરાવનાર, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવસ્મરણો સાથે ખીજ પ્રાચીન ચમત્કારિક પૂર્વાચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર, મળી કુલ ૧૯ સ્તોત્રો, તથા રતનાકર પચ્ચીશી, અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલ છે. ઉંચા કાગળો, જૈની સુંદર અક્ષરોથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાએલી, સુશોભિત બાઈડીંગ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગાતમસ્વામી બે પૂજ્યપાદ ગુરૂ મહારાજાઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ ભક્તિનિમિત્તે સાથે આપવામાં આવેલ છે, આટલો મોટો સ્તોત્રોનો સંગ્રહ, અને આટલી છબીઓ અને સુંદરતા છતાં સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે જે માટે મુદ્દતથી પણ ઓછી કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના. (પોસ્ટેજ જુદું) રાખેલ છે. (નિત્ય સ્મરણ કરવા લાયક હોવાથી) લાભ લેવા જેવું છે.

લખો:-

શ્રી. જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

અમારું પ્રકાશન ખાતું.

છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦૦
૩ શ્રી ઘૃહતકદ્વપસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦૦
૪ શ્રી ઘૃહતકદ્વપસૂત્ર ત્રીજો ભાગ.	રૂ. ૬-૦-૦૦
૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિરચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦૦
૬ પ્રાચીન ચાર કર્મગ્રંથ.	રૂ. ૨-૮-૦૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૭ શ્રી વસુદેવહિંડિ ત્રીજો ભાગ.	૮ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
૯ શ્રી ગુણવેન્દ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર	

ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત.	રૂ. ૦-૨-૬
૨ શ્રી દેવસિરાર્થ પ્રતિક્રમણ " "	રૂ. ૦-૧૦-૦૦
૩ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર " " ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી અને અક્ષરોવાળા (શ્રી જ્ઞેન એન્યુકેશનબોર્ડે જ્ઞેન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ).	રૂ. ૧-૪-૦૦ રૂ. ૧-૧૨-૦૦.
૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૦-૨-૦૦
૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્માશાહ.	રૂ. ૦-૪-૦૦

અર્ધી કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર સુદી ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અર્ધી કિંમતે આપવામાં આવશે (સ્વીટીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

મૂળ કિંમત.

અર્ધી કિંમત.

તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.

૧૦-૦-૦૦

૫-૦-૦૦

જ્ઞેનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.

૦-૮-૦૦

૦-૪-૦૦

આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.

૦-૬-૦૦

૦-૩-૦૦

લખો:—

શ્રી જ્ઞેન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.